

KTO MI ZJADŁ SAŁATĘ, CZYLI SZUKAMY MIESZKAŃCÓW PRZEDSZKOLNEGO WARZYWNIKA

ANNA GŁADYSIAK-KALINOWSKA
BARBARA MARKIEWICZ
ELŻBIETA OSUCH

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta - Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna - Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Kto mi zjadł sałatę, czyli szukamy mieszkańców przedszkolnego warzywnika.

Cele

Cel ogólny:

Uświadomienie dzieciom, że w warzywach są zawarte potrzebne dla zdrowia witaminy; przeliczanie elementów w zakresie sześciu; kształcenie umiejętności czytania instrukcji i współdziałania w grupie.

Cele operacyjne

Dziecko:

- nazywa niektóre warzywa (p),
- wie, czym zajmuje się ogrodnik (p),
- nazywa zwierzęta: ślimak, biedronka, mucha, motyl (p),
- przelicza w języku polskim i angielskim w zakresie sześciu (p),
- wykazuje zainteresowanie tańcem (p),
- samodzielnie odczytuje obrazy schematyczne/instruktażowe (p),
- korzysta z nowoczesnej technologii (p),
- odpowiada na pytania problemowe (p),
- uczestniczy w zabawach ruchowych, muzycznych (f),
- nazywa emocje: radość, smutek (e),
- używa zwrotów grzecznościowych(s),
- współdziała w grupie (s).

Metody/Techniki/Formy pracy:

Wycieczka, obserwacja, rozmowa, zajęcia praktyczne; praca badawcza, zbiorowa, grupowa, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

Nagranie piosenki: „Warzywa” (PiosenkiDlaDzieci.tv itunes.apple.com/ro/app/piose...); wiersz J. Brzechwy *Ślimak* (www.youtube.com/channel/UCPaf..., wykonanie: Grzegorz Hałama i Iwona Oleksiuk, muzyka i montaż: Adam Fitas; realizacja: Fundacja Ministerstwo Uśmiechu w ramach projektu „Bajdula i kot Karmel”, którego celem była pomoc dzieciom niewidomym i niedowidzącym); warzywnik przedszkolny, o który dbają dzieci wspólnie z rodzicami, dziadkami; koszyki, lupy, pojemniki ze szkłem powiększającym do obserwacji owadów, instrukcje głosowe i obrazkowe.

Zastosowanie narzędzi ICT:

Laptop, telefony komórkowe.

Opis przebiegu zajęć:

1. Dzieci słuchają fragmentu wiersza **Ślimak** odtworzonego z laptopa (bez obrazu, bo są wśród nas dzieci, które nie widzą lub niedowidzą):

Mój ślimaku, pokaż rożki,
 Dam ci sera na pierożki".
 Ale ślimak się opiera:
 „Nie chcę sera, nie jem sera!”
 „Pokaż rożki, mój ślimaku,
 Dam ci za to garstkę maku”.
 Ślimak chowa się w skorupie.
 „Głupie żarty, bardzo głupie”.

2. Krótka rozmowa na temat tego, co jedzą i gdzie mieszkają ślimaki. Dzieci wspólnie ustalają, co będzie tematem zajęć.

3. Podział na grupy – dzieci podchodzą do koszyków: koszyki z telefonami, koszyki z instrukcjami (obrazkowymi i głosowymi). Każde dziecko wybiera instrukcję. Następnie dobiera sobie pomoce według własnego uznania: telefon, lupa, pojemnik ze szkłem powiększającym do obserwacji owadów.

4. Zajęcia według instrukcji (instrukcje – PECS):

- logiczno-matematyczna – dzieci robią zdjęcia warzywom zgodnie z instrukcją: od jednego warzywa do sześciu.
- przyrodnicza – dzieci zbierają warzywa dla pań kucharek na obiad – zgodnie z instrukcją (od jednego do sześciu) układają z nich tor przeszkód według wzoru. Następnie dokumentują zdjęciem wykonanie zadania.
- lingwistyczna – dzieci liczą w zakresie sześciu w języku angielskim; zgodnie z instrukcją szukają, tych warzyw, których jest po trzy, cztery, pięć, sześć – robią im zdjęcia i nagrywają informację o ich ilości dyktafonem.
- filmowa – dzieci nagrywają krótki filmik o zwierzątku, które znalazły w warzywniku.

5. Zabawa ruchowa z elementami choreoterapii (w zależności od umiejętności grupy trzymają się za ręce lub nie):

Pierwsza zwrotka: dzieci poruszają się jedno za drugim po obwodzie koła w rytm muzyki,

Druga zwrotka: zmieniają kierunek ruchu,

Trzecia zwrotka: zatrzymują się, odwracają się do środka koła, w rytm muzyki zbliżają się do środka,

Czwarta zwrotka: wracają tyłem, kłaniają się.

Piosenka o warzywach:

Jedz warzywa, bo to dobre jest

I na zdrowie i na siłę też

Rośnij w górę i rumieńce miej

Żaden twój kolega nie pokona cię

Marchew z ziemi wyskoczyła już
Kalarepa obok stoi tuż
Czerwony pomidor śmieje się
I nas pyta: „Kto nas dzisiaj zje?”

Jedz warzywa, bo to dobre jest
I na zdrowie i na siłę też
Rośnij w górę i rumieńce miej
Żaden twój kolega nie pokona cię

Jedz warzywa, bo to dobre jest
I na zdrowie i na siłę też
Rośnij w górę i rumieńce miej
Żaden twój kolega nie pokona cię

6. Podsumowanie zajęć – dzieci odpowiadają na pytanie: Po co są warzywa? Komu są potrzebne? Kto, oprócz warzyw, mieszka w warzywniku? Co by było, gdyby zabrakło warzyw? Skąd są warzywa w przedszkolu?

7. Ewaluacja – dzieci odpowiadają na pytania: Co najbardziej lubią robić w przedszkolnym ogródku warzywnym. Planują, w jaki sposób chcą wykorzystać w trzeciej części dnia wykonane przez siebie nagrania i zdjęcia?

Komentarz metodyczny

Scenariusz przewidziany jest dla grupy dzieci cztero- i pięcioletnich. Czas trwania zajęć – 20–25 minut. Ilość celów szczegółowych jest wynikiem realizacji przydzielonych zadań w bazach przez kolejne czworo zajęć. Cała grupa została podzielona na zespoły-bazy z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb dzieci. Stworzone warunki umożliwiają dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi nie czuć się ani „wyróżnionymi”, ani inaczej traktowanymi. Każde dziecko wykonuje zadanie we własnym tempie. W każdej bazie są lupy i powiększalniki, dzięki którym w naturalny sposób zarówno dzieci niedowidzące, jak i pełnosprawne mogą dokładniej przyjrzeć się mieszkańcom warzywnika. Instrukcje obrazkowe i głosowe pozwalają na wybór przez dzieci niedosłyszające czy z autyzmem, zespołem Aspergera odpowiedniej dla nich instrukcji – takiej, dzięki której łatwiej będzie im wykonać zadanie. Ponieważ wszystkie dzieci mogą korzystać ze wszystkich pomocy – niepełnosprawności stają się niezauważalne.